

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6023/2020
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог Индустрија грађевинског материјала „ББ“ д.о.о. ..., чији је пуномоћник Александра Благојевић, адвокат из ..., против тужене-противтужиле АА из ..., чији је пуномоћник Љубинка Стојановић, адвокат из ..., ради утврђења заузећа непокретности, предаје у државину и накнаде за коришћење непокретности по тужби и утврђења права својине на непокретности по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1721/20 од 10.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1721/20 од 10.08.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1721/20 од 10.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1721/20 од 10.08.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца-противтуженог и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 820/2018 од 25.02.2020. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се утврди да је тужена извршила заузеће северног дела тужиоцеве кат. парц. ..., уписане у лн ... КО ..., тако што део стамбеног објекта тужене који се налази на кат.парц. ... заузима парцелу ... у површини од 7м, а стамбени објекат површине 34м² се целом својом површином налази на кат.парц 1352/1, у мерама и границама ближе одређеним у изреци првостепене пресуде; одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се наложи туженој да заузети део кат. парц. ... КО ..., у површини од 7м² и 34 м², преда тужиоцу у државину, испражњен од лица и ствари, тако што би порушила стамбени објекат површине 34м² и део стамбеног објекта у површини од 7м²; одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде за коришћење заузетог дела кат. парц. ... КО ... исплати износ од 57.400,00 динара, за период од 01.07.2017. године до 31.10.2019. године и то износ од 50,00 динара месечно од 01.07.2017. године до ступања тужиоца у посед, са каматом на сваки доспели месечни

износ од 15.08.2017. године закључно са 15.11.2019. године; усвојен противтужбени захтев и утврђено да је тужена стекла право својине одржајем на делу кат.парц. ... КО ..., под објектима тужене у површини од 7м² и 34м², у мерама и границама одређеним у изреци првостепене пресуде, што је тужилац дужан да призна, дозволи и трпи упис у катастар непокретности и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 117.000,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о основама својинскоправних односа утврђено је да је тужена по основу одржаја стекла право својине на делу кат.парц. ... КО ..., у мерама и границама ближе одређеним у нижестепеним пресудама, који је од 1957-1958. године одвојен оградом и припојен кат.парц. тужене ... КО ... и који несметано користи и држи као савестан држалац, а на ком је 1960. године изградила стамбени објекат, који у површини од 7м² заузима парцелу тужиоца ... и шталу која заузима тужиочеву парцелу ... у површини од 34м², а што је тужилац знао и није се томе противио све до 2017. године. Објекти тужене изграђени на парцели тужене и делу тужиочеве парцеле су изграђени у складу са прописима важећим у време изградње, према којима за стамбене зграде изграђене на селу до 21.03.196. године, када је ступио на снагу Закон о условима за изградњу стамбених зграда на селу („Службени гласник НРС“ бр.7/61) и остале објекте изграђене на селу до 08.07.1973. године, када је ступио на снагу Закон о о изградњи инвестиционих објекта („Службени гласник СРС“ бр. 25/73) није било потребно издавање грађевинске дозволе. Последишно је одбијен тужбени захтев тужиоца за утврђење заузећа непокретности, предају у државину и применом одредби Закона о облигациони односима захтев за исплату накнаде за коришћење непокретности.

У таквом случају, другогостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији. Без утицаја су на другачију одлуку о дозвољености изузетне ревизије наводи тужиоца да је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, јер битна повреда одредаба парничног поступка није законом превиђен разлог за изјављивање посебне ревизије, у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.05.2018.године, у којој је као вредност предмета спора изначен износ од 500.000,00 динара. Противтужба је поднета 10.07.2018. године. Првостепена пресуда донета је 25.02.2020. године. Другостепена пресуда донета је 10.08.2020. године. На дан подношења тужбе, 1 евро је, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 118,1465 динара, па је вредност предмета спора по тужби износи 4.232,03 евра. На дан подношења противтужбе, 1 евро је, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 118,0528 динара, па вредност предмета спора по противтужби износи 4.235,39 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и противтужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић